

РЕШЕНИЕ

№ 6673

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10340** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на В. Б. К., с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, депозирана чрез адвокат К. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица] „Б“ срещу решение № Ц 2153-21-40 от 21.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което жалбата ѝ с вх.№ 2215-21-64#7/03.07.2020 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 15.05.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, е оставена без уважение, като неоснователна.

Жалбоподателят оспорва посоченото решение, като незаконосъобразно и неправилно. Излага твърдения, че пенсионният орган не е изпълнил задължението си да изпрати необходимите документи на гръцкия осигурител поискани, а именно формуляр E205. Счита, че липсата на попълнена административна преписка с необходимите документи с необходимите документи за осигурителен стаж от страна на българските осигурителни власти пред осигурителните власти в Р.Гърция не дава възможност на жалбоподателката да присъедини осигурителният си стаж от работата в Р.България към осигурителния си стаж от работата в Р.Гърция и да ѝ бъде определена пенсия за прослужено време и старост на база целия събран осигурителен стаж от осигурителната институция в Р.Гърция. Посочва, че с определяне на лична пенсия за прослужено време и старост на база осигурителният стаж на жалбоподателката само в България, същата е лишена от правото си, присъединявайки осигурителният си стаж към осигурителния стаж в р.Гърция да ѝ бъде определена пенсия за прослужено време

и старост на база на целия осигурителен стаж натрупан в двете държави. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да се разпореди издаването на удостоверение от което да е видно какъв е размерът на осигурителния стаж на В. Б. К. в Р.България.

В хода на съдебното производство В. Б. К., редовно призована се явява лично и с процесуалния ѝ представител адв. Г., която поддържа жалба и моли да се уважи. Представя списък на сторените по делото съдебно – деловодни разноски, които претендира.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ, редовно призован, се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените с административната преписка документи се установява, че в ТП на НОИ С.-град е постъпило писмо с вх. № 2215-21-641 от 01.04.2020 г. от Дирекция „Европейски регламент и международни договори“ на НОИ за разглеждане по компетентност формуляр E202GR от 13.01.2020 г. /С. на хартиен носител/. В така постъпилия формуляр е отразено искане от страна на В. Б. К. за проучване на пенсия за старост, изпратена от компетентната гръцка институция по повод постъпила там молба на 28.02.2019 г., с която е поискано отпускане на лична пенсия за старост. Видно е, че към заявлението са приложени български и гръцки документ за самоличност, удостоверение за раждане, документи за осигурителен стаж, положен в Р.България издадени от осигурителния архив, удостоверение обр.УП-13. представени удостоверения обр.УП-3, издадени от български осигурители.

Във връзка с така подадения формуляр E202GR, пенсионният орган на основание чл. 50. ал 1 от Регламент на Европейският парламент и на съвета /ЕО/ 883/2004 г. за координация на системите за социална сигурност, било установено, че В. К. има право пенсия на осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО при навършена 67 годишна възраст и зачетен осигурителен стаж в размер на 16 год., 1 мес, и 07 дни от трета категория труд.

С разпореждане № [ЕГН]/15.05.2020 г. на длъжностно лице по ПО, по повод получения формуляр E202GR от 13.01.2020 г. от компетентната институция на Гърция, постъпила на в ТП на НОИ С. – град на 01.04.2020 г., на В.К. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 3 от КСО, считано от 28.02.2019 г. ѝ е определена в минимален размер до изчисляване на действителния размер по реда на КСО.

Срещу това разпореждане оспорващата е подала жалба с вх. № 2215-21-641 #7/03.07.2020 г., по която директора на ТП на НОИ – С. се е произнесъл с решение № Ц 2153-21-40 от 21.08.2020 г., с което е оставил без уважение жалбата и е потвърдил разпореждането.

По делото освен представените с административната преписка доказателства, са представени и други писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е

процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и разпореждането издадено от длъжностно лице по ПО, са издадени от компетентен орган в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК и същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, при липса на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му. Освен това, оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона.

По отношение основния спорен по делото въпрос, а именно съответствието на решението с материалният закон съдът намира следното:

Спорен по делото е правен и е концентриран върху това дали административният орган при изпратен формуляр E205 за преценка на българският осигурителен стаж, е следвало да издаде оспореното разпореждане, с което е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р.България или е следвало, така както твърди жалбоподателката, че е поискано, да издаде само удостоверение за този осигурителен стаж, за да може последният да ѝ послужи пред властите в Р.Гърция и лицето да присъедини този стаж придобит в България към осигурителния ѝ такъв придобит в Р.Гърция.

Съгласно [чл. 37, ал.2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж \(Наредбата\)](#), осигурителен стаж, придобит извън страната, се зачита съгласно разпоредбите на международен договор в областта на социалното осигуряване, по който Република България е страна, като този стаж се зачита след потвърждаването му по установения ред от компетентната институция на съответната държава. Съответно съгласно ал. 3, когато осигурителният стаж, придобит извън страната, съвпада с български осигурителен стаж, той се зачита при спазване на разпоредбите за приложимо законодателство на съответния международен договор.

Към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия за ОСВ, действащ и приложим се явява [Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004 г.](#) за координация на системите за социална сигурност и регламент за неговото прилагане [Регламент 987/2009](#), които са в сила от 01.05.2010 г. С Дял II от [Регламент № 883/2004](#) се определя приложимото законодателство на съответната държава-членка на ЕС, като е въведен основен принцип, че лицата, за които се прилага този Регламент, са подчинени на законодателството само на една държава-членка на ЕС и това е тази, където те работят.

По смисъла на чл. 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност от 29 април 2004 г., когато правото на обезщетения по законодателството на една държава-членка зависи от придобиването на определени осигурителни периоди, то компетентната институция на тази държава-членка зачита и осигурителните периоди, завършени съгласно

законодателството на всяка друга държава-членка. Основен принцип на цитирания регламент е, че периодите се зачитат дотолкова, доколкото не се припокриват.

В чл. 1, б. „у“ от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност от 29 април 2004 г., понятието „осигурителен период“ означава периодите на внасяне на осигурителни вноски, или на заетост или самостоятелна заетост, определени или признати като такива от законодателството, съгласно което са завършени или се смятат за завършени, както и всички периоди, разглеждани като такива, ако посоченото законодателство ги признава за равностойни на осигурителен период. Следователно, зачитането на даден период за осигурителен, както и характера/вида на периода се определя от законодателството, по което същият е завършен. Така завършените периоди се признават в друга държава-членка на ЕС, след удостоверяването им по реда на чл. 47, ал. 4 и ал. 5 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване на процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност. Това удостоверяване се извършва от компетентната институция на съответната държава.

Съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 от Регламент 883/2004 г. всички компетентни институции определят правото на обезщетение, съгласно всички законодателства на държавите-членки, на които заинтересованото лице е подчинено, при подаване на заявление за отпускане на пенсия, освен ако заинтересованото лице изрично поиска отлагане на отпускане на обезщетения за старост съгласно законодателството на една или повече държави-членки. Ако към даден момент заинтересованото лице не отговаря или престане да отговаря на изискванията, установени от всички прилагани спрямо него законодателства на държавите - членки, институциите, прилагачи законодателството, на чиито изисквания лицето отговаря няма да зачитат при изчисляването по членове 52, параграф 1, буква а) или б) периодите, завършени съгласно законодателството, на чиито изисквания лицето не отговаря или е престанало да отговаря, когато това довежда до по-малък размер на обезщетението. Разпоредбата на чл. 52, ал. 1 и 2 от същият регламент предвижда, че компетентната институция изчислява размера на дължимото обезщетение.

При анализа на така цитираните норми е видно, че компетентна да се произнесе за продължителността, видът и характерът на българския осигурителен стаж е българският осигурителен институт.

В настоящия случай липсва спор по делото, че жалбоподателката не е поискала отлагане на изчисляване на пенсията за старост, а е поискано да бъде изпратен формуляр E202 за изчисляване на българския осигурителен стаж и издаване на решение и изпращане на формуляр E205, като на база това пенсионният орган е установил, че към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия в Р.Гърция - 28.02.2019 г., В. Б. К. отговаря на условията на чл. 68, ал. 3 от КСО за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст като зачетеният стаж е достатъчен и не е необходимо допълването му с осигурителни периоди, прослужени в Гърция, съгласно чл. 6 от Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004 г.

От установените факти по делото е видно, че от страна на В.К. не са оспорва по същество нито начинът на изчисляване на осигурителния ѝ стаж, придобит от последната в България, нито размерът на зачетения осигурителен стаж, придобит от нея на територията на България, нито размерът на отпуснатата пенсия.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателят, че пенсионният орган, след като

му е бил изпратен по компетентност от страна на гръцкия осигурителен институт формуляр E202GR от 13.01.2020 г. – молба за проучване на пенсия за осигурителен стаж и възраст във връзка депозирана от страна на В.К. молба от 28.02.2019 г. за отпускане на лична пенсия за старост, не е следвало да се произнася по същата по съществото ѝ, а е следвало само да издаде исканото от него удостоверение E205 за осигурителен стаж и възраст.

Приложимото право регламентира образуването и провеждането на административните производства по отпускането на пенсиите и добавките към тях въз основа на подадено писмено заявление от правоимащото лице, поради което е недопустимо служебното им инициране от административен орган, съответно недопустимо е без подадена молба за пенсия да бъде изискван или изпращан формуляр E 202. В случая след подадената на 28.02.2019 г. от В.К. молба до Гръцкия осигурителен институт - компетентната институция по мястото на пребиваването му, която се явява институция за контакт по смисъла на Регламент № 987/2009, при спазване на правилата за електронен обмен на информация, институцията за контакт незабавно е уведомила за заявеното искане компетентната институция в държавата, в която лицето е посочило, че има завършени осигурителни периоди. В тази връзка от Гръцкия осигурителен институт осигурителен институт е изпратен формуляр E202GR от 13.01.2020 г., постъпил с вх. с вх. № 2215-21-641 от 01.04.2020 г. от Дирекция „Европейски регламент и международни договори“ на НОИ, препратен заедно с пенсионната преписка на компетентната ТП на НОИ, за произнасяне.

С оглед на това и след проверка на правото на пенсия, и при липса на изрично от страна на жалбоподателя волеизявление за отлагане преценка правото ѝ на пенсия, правилно и законосъобразно пенсионният орган е издал оспореното разпореждане. Не се установява да са били налице предпоставките на чл. 56, ал. 1, от АПК с оглед на реализираното право на пенсия, като и тези на чл. 99, ал. 3 от КСО, като изводите изложени в решението на решаващия орган, съдът намира за законъсообразни. Предвид изложеното съдът намира, че при зачитането на осигурителен стаж за спорните периоди, административният орган е спазил всички приложими по време на полагане на стажа законови разпоредби за надлежното му установяване и зачитане и разпоредбите по категоризиране на труда, като е взел предвид всички събрани в административното производство доказателства в тяхната съвкупност. В тази връзка следва също така да се посочи, че несвоевременно изпращане на формуляр E205 на гръцкия осигурителен институт, не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила водещо до отмяна на оспореното разпореждане, доколкото последиците от неизпълнение на това задължение, не е нарушило правото ѝ на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Неоснователни са и твърденията на В.К., че с така издаденото разпореждане е лишена от право си на пенсия, тъй като не може да присъедини осигурителния си стаж в Р.България към този в Р.Гърция и да ѝ бъде определена пенсия за прослужено време и старост, натрупан от двете държави от осигурителния орган в Р.Гърция. От анализа на цитираните по-горе норми е видно, както и правилно административният орган е приел, че отпуснатото ѝ право на пенсия, не оказва влияние върху правото на К. да ѝ бъде отпусната и да получава пенсия за старост, отпусната по гръцкото законодателство, тъй като всяка държава - членка изплаща изчисления размер пенсия само за стажа, положен на нейна територия.

Предвид изложеното съдът намира, че при зачитането на осигурителен стаж за

спорните периоди, административният орган е спазил всички приложими по време на полагане на стажа законови разпоредби за надлежното му установяване и зачитане и разпоредбите по категоризиране на труда, като е взел предвид всички събрани в административното производство доказателства в тяхната съвкупност

С оглед горното, съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане не страдат от твърдените пороци. Същите са законосъобразни и не са налице основания за отмяната им. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. К., с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, депозирана чрез адвокат К. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица] „Б“ срещу Решение № Ц 2153-21-40 от 21.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което жалбата ѝ с вх.№ 2215-21-64#7/03.07.2020 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 15.05.2020 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, е оставена без уважение, като неоснователна.

ОСЪЖДА В. Б. К. да заплати на Национален осигурителен институт сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: